

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ — ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ — ΒΙΑΣΤΟΙΚΗ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4
Αθήναι 17 Απριλίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΜΑΣ ΦΕΥΓΕΙ

λοιπόν προσεχώρ και ο κ. Τρουφφιέ, αφού έκαμε μιá τρέπα στο νερό, άλλα μιá τρέπαν στο ταμείον του Ωδείου και δύο παραστάσεις Γαλλικάς στη σάλα του «Παρνασσού». Έλυσμονήσαμε! Έκαμε κ' ένα ποίημα στην σημαίαν μας, τó όποιον μετέφρασε ο κ. Βλάχος και τó όποιον δέν παρεδόθη εις την κοινήν χρῆσιν, διανεμηθὲν ὡς εἰσημιον επιμελείας στοίχους μαθητὰς και στὰς μαθητρίδας τῆς «Μεγαλοφώνου ἀναγνώσεως» και τῆς Ρινοπατηγγελίας.

Όλα αυτά τὰ έκαμε ο κ. Τρουφφιέ. Και μόνον δραματικήν Σχολῆν, διά τὴν όποίαν και προσεκλήθη, δέν έκαμε.

Γι' αὐτό βεβαίως άλλοι εὐθύνονται κι' ὄχι ὁ εὐγενὴς και φιλέλληλιν εταῖρος τῆς Γαλλικῆς Κοινοβίτιας. Εὐθύνονται εκείνοι ποῦ δέν θέλουν νά κάμουν οὔτε θέατρον τῆς προκοπῆς, οὔτε δραματικήν Σχολῆν, ἀλλά ρίχνουν στιάκτι στὰ μάτια του κόσμου και σπρώχνουν τῆς ἡμέρας γιὰ νά φαίνωνται πῶς κῆτι κάνουν, ἐνῶ δέν κάνουν ἀπολύτως τίποτε.

Εἶχαμι' ἐδῶ, στὴ μύτη μας, εἶσημιον τὸν ἄνθρωπον ποῦ ἡμποροῦσε και δραματικήν Σχολῆν νά ἐδύνη και τὸ Βασ. Θεάτρον νά νυξώση εις περιωπὴν Ἑθν. Θεάτρον. Εἶχαμε τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἀναδείξαντα παν-

σόφους τοὺς ἄλιεις τῆς Τέχνης, μετὴν θέλπισιν, μετὴν ιδιοφυίαν και μετὴν μόρφωσίν του. Εἶχαμε τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος δέν ἠρκέσθη μόνον νά μᾶς παραφουσκώση μετὰ θεωρίαις, ἀλλὰ ἔδωσε και πρακτικὰς ἐξετάσεις μπροστὰ στὰ θολωμένα ἀπὸ τὴν ρουτίνα μῦτια μας. Εἶχαμε τὸν ἱδρυτὴν τῆς «Ν. Σκηνῆς» ὁ ὅποιος ἡμποροῦσε ἀξιόλογα νά εἶνε και ἱδρυτὴς τῆς Δραμ. Σχολῆς του Ὁδείου και Διευθυντὴς του Βασ. Θεάτρον. Κι' ὅμως τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν δέν τὸν ἐχρησιμοποίησαν ἐκεῖ ποῦ ἔπρεπε νά τὸν χρησιμοποιήσουν, ἀλλὰ ἔσπευσαν και νά τὸν καθαιρέσουν ἀκόμη οἱ Σαῦλωκ του θεάτρον τῆς «Όμονοίας», τó όποιον δι' αὐτοῦ ἀνεβίωσε, μόλις ἔμαθαν τὴν ἀποτυχίαν του, ὑπὸ ἔποψιν εἰσπράξεων, εις μιὰ διὰ πόλιει του Ἐξωτερικοῦ.

Τὸ λέγομεν και τὸ ἐπιαναλαμβάνομεν. Ἄν εἶχαμε σκοπὸ νά ἐργασθοῦμε σοβαρὰ γιὰ τὸ θέατρον, ὁ κ. Χριστομάνος δέν θά ἐπλανᾶτο σήμερα στὴν γῆν τὼν Φαραῶ και ὁ κ. Τρουφφιέ δέν θάφθινε τὸ Παρίσι γιὰ νάρθη ἐδῶ νά καλλιεργήσῃ τὰ τάλαντα τὼν Ἀθηναϊκῶν σαλονιδῶν και νά ἱμνήσῃ τὴν σημαίαν και τὴν κουταμίαν μας.

ΩΣ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟ

τερτίπιν ἐχαρκτηρίσθησαν ὑπὸ μερικῶν αἱ ἐργασίαι ποῦ γίνονται πρὸς ἐπέκτασιν και ἐξωραϊσμὸν τῆς Ν. Ἀγορᾶς.

Τὸ ἀκούσαμε και τὸ ἐδιαβάσαμε μαλιστα και κάπου, ἔτσι μετὴν τρόπο γραμμένο, ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος δέν ἔπρεπε νά περιμῆνῃ νά ζυγώσουν αἱ ἐκλογαί γιὰ νάρχισῃ τὴν ἐφαρμογὴν τὼν μεγάλων ἐξωραϊστικῶν σχεδιῶν του.

Τί νά σᾶς ποῦμε! Στὸ ζήτημα αὐτὸ διαφωνοῦμεν καθολοκλήριαν πρὸς τοὺς ἀξιότιμους προλαλήσαντας. Δεγόμεθα τὴν ἐπισκευὴν τῆς Ἀγορᾶς, ὡς προεκλογικὸν τερτίπι, ἀλλὰ και δέν διστάζομεν νά ὁμολογήσωμεν ὅτι θά ἐπιγαιναι καλλιτέρα και τὰ Δημοσία και τὰ Δημοτικά μας πράγματα ἂν ὄλ' οἱ ἄρχοντες μας ἐσυνεβίβαν τῆς παραμονῆς τὼν ἐκλογῶν μετὰ τέτοια τερτίπια νά μᾶς ὑποκλέπτουν τὴν ψῆφόν μας.

Φαντασθῆτε, νά καιηγοροῦσε κανεὶς τὸν κ.

Δηλιγιάννην λ. χ. διότι πρὸ τὼν ἐκλογῶν θάπεφάσιζε νά πραγματοποιήσῃ τὸ μονοπωλίον τὼν διδακτικῶν βιβλίων ἢ κανένα ἄλλο ἀπὸ τὰ μεγάλα του σχέδια.

ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ

ἀπὸ τὰς ὠραιοτέρας τὼν Ἀθηναίων, μᾶς εἶπαν, περιουδεύουσα ἂν τὰ διάφορα Ἑλληνικά κέντρα πρὸς διάδοσιν ἐνὸς εἰκονογραφημένου Ἀθηναϊκοῦ περιοδικοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς διευθυντρίαις αὐτοῦ, ὠρίλιντε εἰς κάποιαν λέσχην Αἰγυπτιακῆν δημοσίαν περὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, τὸν ἔποιν κ' ἔκαυτηρίασε δριμύτατα, ὡς προξενήσαντα πολλὰ κακὰ ἕως τὴν πατρίδα. Τὸ σχετικὸν καυτήριον, μάλιστα λέγουσιν, τῆς ἐστάλης εἶσημιον ἀπ' ἐδῶ, ὡστε ἡ ὠραία κατήγορος τοῦ τύπου μας τίποτε ἄλλο δέν ἔκαμε πρὸς νά μολύνῃ τὰ ἄθρα τῆς γαίης και τὸν σεμνὸν τῆς λάφυρα μετὴν νυθνεμένον αὐτο κατασκευάσμα.

Ἄναγράφομεν ἀπλῶς τὴν εἰδησιν, ἂν και ἡμποροῦσαμε και νά τὴν σχολιάσωμεν εὐρύτατα, διότι ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος ὅσον και ἂν δέν εἶνε ἀφύργος εἰς μερικὰ πράγματα, δέν ἔφθασε ὅμως και σὲ τέτοια χάλια ὡστε νά τὸν κατηγοροῦν αἱ περιουδεύουσαι πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ὠραία κυρίαί, αἱ ὁποιαί δέν κατώρθωσαν, ἕως τὴν παύλας, νά μᾶς πείσουν ὅτι μετὰ μίαν τουργῆ τους, ὅσον καλλιτεχνική και θριαμβευτική ὑπὸ ἔποψιν ἰδίως ἐγγραφῆς συνδρομητῶν, κ' ἂν εἶνε αὐτή, θά ἔξαγκίσουν τὸν καθημερινὸν τύπον και θά τώσουν τὴν Ἑλλάδα.

Η ΙΔΕΑ ΜΑΣ

εἶνε ὅτι πρέπει νά πύση ἡ ἄκαιρη και ὀλίγον ἐπιζήμιος συζήτης ἢ ὑποία ἔρχιζε ἀπὸ εἰδικούς ὀθθεν και μῆ, τὰς στήλας τὼν ἐφημεριδῶν περὶ τοῦ Μονοπωλίου τῆς σταφίδος και νάρθη ἢ Κυβέρνησις νά σκεφθῇ μὴν τις κατὶ νά τελειώσῃ μετὴν ἡσυχίαν τῆς τῆν δουλείας.

Τὸ νά θέλωμε σὲ κάθε περίστασι νά λέμε τὴν γνώμη μας, εἶν' ἐλάττωμά μας. Ἄλλὰ μποροῦμε σ' αὐτὴν τὴν περίστασι νά φανοῦμε ὀλιγώτερον ἐλαττωματικοί, ἂν λάθομεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε εἰς θέσιν νά γνωρίζῃ περισσότερα ἀπὸ ὄλους μας. Ἄπαιτεῖται δὲ περισσότερα κακῶς πίστεως γιὰ νά τὸ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι θά θελήσῃ ποτὲ Ἑλληνική Κυβέρνησις νά καταστρέψῃ τὴν κυριωτέραν πηγὴν τοῦ Ἑθνικοῦ μας πλούτου, μῆ φρον-

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΩΝ ΕΒΟΧΩΝ 8

ΓΑΒΡΙΗΛ Δ' ΑΝΟΥΝΤΣΙΟ

ΟΝΕΙΡΟ ΕΑΡΙΝΗΣ ΠΡΩΤΑΣ

ΚΑΠΑ ΜΕΣΑΦΡΑΣΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΑΜΠΕΒΣΤ

Γιὰ ἓνα στεφανῶνι
Ποῦ εἶδα μιὰ φορὰ
Ἵστὸ κῆψε λευλοῦδι
Στενάζει μιὰ καρδίαν.

(Ὁ δὲ πλῆξν ἓνα στεφανῶνι γιὰ τὴ Βεατρίκη. Βλέπεις; Τὸ καλὸ ἔχει τὰ φύλλα και τὰ ἄθρα ἔνη και κλεισμένα ἰσόμοι... Ἡ δὲ ἀνοιξάν ἐπίνω στὸ μέτωπον τῆς Βεατρίκης... Ποιὸς μὸς δίνει ἓνα νῆμα; ἓνα χρυτὸ νῆμα; Σιμωνέττα!

Ὁ ΠΑΤΡΟΣ. Καί ἡ Σιμωνέττα ἐργετῆν ἄπὸ τὸ περιόδι. Ἐγὼ πηγαίνω... Κῆποιος περιμένει... Ἵσως κάποιος καλὸ εἶν' ἐπίνω τας... Πλέξτε τὸ στεφανῶνι!

Ἡ ΤΡΕΛΛΗ (Χαμογετῶ και χαριστῶ μετὰ μιὰ ξαφνική εὐθυμία). Καλημέρα γιαντῆ μου!

(Ἀκολουθεῖ μετὰ τὸ βλέμμα τὸν γέροντα ποῦ ἀπομακρύνεται πρὸς τὴν δεξιὰ θύραν).

Γιὰ ἓνα τῆς λογίαι
Ποῦ ὄλ' μοῦ ἔπῃ κρυὰ
Του πόνου τὸ φαρμάκι
Ὁ δὲ φύγη ἀπ' ἀπ' τὴν καρδίαν
Γιὰ ἓνα στεφανῶνι!

(Ἐπικλυθῆναι τὰ λόγια του τραγουδιοῦ πηγαίνει εἰς προῦπάντησι τῆς Σιμωνέττας μέσα στοὺς φράκτας τὼν κυπαρίστων σιγὰ σιγὰ. Γνώριζε τὴν φύλιν νά ἀνοιξῇ τὸ κιγκλιδωμῆ. Μπαίνει μεζὺ τῆς στὸ δάσος; χᾶνεται.

ΣΚΙΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

(Φθάνει ἀπὸ τὴ δεξιὰ θύραν ἡ ἀδελφὴ Βεατρίκη, μετὰ ἓνα φρόνιμο βῆμα, σὲν ἐνὸς κατακλίπου. Κυττάζει πρὸς τὸ κιγκλιδωμῆ ἀπὸ ὅπου ἡ Τρελλὴ γίνεται ἔκρηνη. Γνώριζε στὸν ἐπισκέπτη ποῦ ἔμεινε στὸ κατώφι μετὰ ἀμφοβία. Ὁ Βιργίνιος τὴν πλησιάζει, ταλατευόμενος. Ἡ παρουσία του ὄλη ἐκφράζει μιὰ φρικτὴ ἄδημοσία. Καί σὲ τοῦ ὅ ἐνας δῖπλα τῆν ἄλλη, μῆνουν γιὰ λίγο βουθοί, μετὰ τὴ μῆτις κερρωμένα στὴν εἴσοδο του δάσους).

(Ἡ φωνὴ του Παμφίλου ποῦ τραγουδεῖ, ὑπὸ τὸ βῆθος τοῦ κάπου).

Περίμενε λιγάκι!
Καυμένη μου καρδίαν
Και ὄλ' σ' εὐρῆ ἢ χαρὰ
Ὁ δὲ φύγη τὸ φαρμάκι.

Περίμενε λιγάκι!

ΒΕΑΤΡΙΚΗ (μετὰ κομμένη και τρεμουσα φωνή). Ἐμπῆκε στὸ δάσος... Ἐκρατοῦτε ἓνα καλὸ στὸ χέριαν... Ἵσως ἰθὴ τὸ ἄλογέ σας... Ἵσως γυρίσῃ πίσω... Ἀκούετε; Χλιμιντρίζει τὸ ἄλογο. Ἀκούετε;

(Ἀναπνέξ. Πνεῦσι. Ὁ Βιργίνιος μένει στὸ πλεύρι τῆς ἀκίνητος στὴν ἀκρομῆ).

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Ἵσως γυρίσῃ πίσω... Ἄν ἔλθῃ, θέλετε νά μείνετε ἐδῶ; Ἡ κρίνετε καλλιτέρως νά παρτήσῃτε αὐτὸ τὸ σχέδιο, πολὺ ἀβέβαιο και ὀλιγέρως;

ΒΙΡΓΙΝΙΟΣ (στὴν ἴδια στάσι, πνευμένοι ἀπὸ τὴν ἄδημοσία). Νά τὴν ἰδῶ.

(Πνεῦσι. Ἡ Βεατρίκη βηματίζει γιὰ λίγο στὸν κῆπος, μέσα στοὺς φράκτας τὼν κυπαρίστων!)

ΒΕΑΤΡΙΚΗ. Δέν ἐκχυρίζει. Κῆποτε μένει γιὰ μικρὸτερες ὄρες μέσα στὸ δάσος... Ἵσως εὐρῆ ἓνα ἀκαπνημένο τῆς μέρος ὅπου μένει... Μὸς ἐξήτησε ἓνα πρῶσιον φῶρεμα. Μὸς εἶπει: «Κῆνε μου ἓνα πρῶσιον φῶρεμα ποῦ νῆγῃ ἓνα μαλκωτότο χρῶμα, γιὰ νά μῆ μετὰ φροῦσῃ μετὰ πρῶτόβλαστα φυλλοκίρια ὅταν πηγαίνω στὸ δάσος».

(Ἀκολουθεῖ)

τίζουσα να εξασφαλίση στον ήμπαρέση περισσότερα ευεργετήματα υπέρ της σταφίδας.

Καιρός λοιπόν να λησμονήσουμε πως υπάρχει σταφιδικών ζήτημα και να στρέψουμε την προσοχήν μας και τις συζητήσεις μας άλλο.

ΑΝ ΕΠΡΟΣΕΧΕ

περισσότερον έ κελός μας «Πατριώτης» στο άρθρον του Παιδαγωγίου που έδημοσιεύσαμεν εις ένα από τα τελευταία φύλλα μας θα έβλεπε ότι το άρθρον αυτό δεν έγράφη από τον «Νουμά». άλλ' έστάλη ως απάντησις από διακεκριμένον φίλον και συνάδελφον εις τα περί Σανίδας άρθρα του «Νουμά».

Είς τον Παιδαγωγίον λοιπόν έπρεπε ν' άπευθύνη τις περί γλώσσας, όρθωτάτας κατ' ήν γνώμην μας, παρατηρήσεις του, όπως και μ' αυτόν παρακάτω, στον ζωντανόν και βαθύτατον μεταξύ Κώστα και Παναγή διάλογόν του, άρχισε να συζητή περί των δύο κομμάτων, των Συντηρητικών και των Ριζοσπαστικών, που υπάρχουν στον τόπον μας.

Ο «Νουμάς» τό θεωρεί τιμήν του ότι έφημερίς σαν τον «Πατριώτη», έχουσα ως σχημαίαν και στην γλώσσα και στις άρχές την 'Αλήθειαν, δεν νομίζει πως χάνει τον καιρόν της να προσέχη στ' άρθρα του και να τό συζητή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Τώρα που την 'Ανάστασι, ή φύτις όλη θύλλει και μέσ' των δένδρων τά κλωνιά, τ' άγρόνι γλυκά ψάλλει, έλν και μεις του έρωτος, τ' άνούκ' στί μας κίστρο πάλι να ξανακτίσωμε, να λάμψη όσταν άπτερο!

Στον ούρανό οι άγγελοι 'Ανάστασις φωνάζουν γλυκά μέλωσιν' οι άνθρωποι 'Ανάστασις ανέστη» κράζουν έλα και μεις 'Ανάστασι μεζύ τους να χαρούμε και τό παληά μας τά φίλιά πάλιν ένθυμηθούμε.

Τώρα που τά τριαντάφυλλα μυριόχρωμα άνθίζουν κ' οι λεμονίες πριγύρω μας μεθυστικά μυρίζουν έλ' ής γιορτάσωμε και μεις της φύσεως τά κάλλη κι' έ παλιός μας έρωτας ής άναζήτη πάλι.

Οι πεταλοδιδες πεταχτές μέσ' τ' ένθη τριγυρίζουν 'Ανάστασι της φύσεως τριγύρω τους σκορπίζουν όλοι με όλους χαρωποί, φιλήματα προσφέρουν και μοναχά δύο ψυχές, μέσ' τή χαρά, δεν χαιρούν.

ΑΝΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΞΥΛΙΝΑ ΤΕΙΧΗ

Έπαναρχώμεθα πάλιν, αγαπητέ «Νουμά» εις την εποχήν του Θεμιστοκλέους με τά ξύλινα τείχη, με τά όποια περιέφραξε μέρος του κήπου του Ζαππείου ή περίφημος Διεθνής έκθεσις του κ. Α. Κορδέλλα και των συν αυτώ,

Τά ξύλινα αυτά τείχη θά σώσουν και πάλιν την Ελλάδα. Εκτός πλέον αν ό χρησμός έξηγηθή όπως και τότε, ως ξύλινα δέ τείχη έννοηθούν τά πλοία, έντός των όποιον πρέπει να μείνουν τά εκ του έξωτερικού άποστελλόμενα έκθέματα, διά να μη πάθουν τό μεγάλο ακαταράχη, διά του όποιου άπειλούμεθα.

Υμέτερος Πηγκόπουλος

ΜΙΑ ΕΥΧΗ

Φίλατε «Νουμά», Όσον και αν άποκαλούν μερικοί σοδοχοί συμ-

πολιταί μας, από την λεγεώνα των γραφόντων δά, τον κ. Περ. Γιαννόπουλον «άερολογίον μετά χαρτοφυλακίου»—διότι, ως γνωστόν, ο συμπληθής λόγιος συνειθίζει να κρατη ή υπό μάλης πάντοτε κληφόν δερμάτινον χαρτοφυλάκιον — για μένα είνε ο μόνος από τους συγχρόνους λογίους, ο όποιος παρουσιάζει έργασίαν πρωτοτυπωτάτην, ούσιασιτικωτάτην, μη δικαιολογούσαν καθόλου τον χαρακτηρισμόν του άερολογίου τον όποιον και αυτός ε κ. Κίμων των «Παθηναίων» του ήπέδωκεν άποκαλέσας αυτόν «Βασιλέα της άερολογίας».

Ο κ. Γιαννόπουλος θα γελαζ βεβαίως δι' αυτά και θα τό περιφρονήση ίστάμενος πολύ ύψηλά, επί του τιμίου και στερεού βάθρου της εύσυναιδητοτάτης εργασίας του. Ότι δέ ή εργασία του είνε και σοδορά και άξία λόγου, άποδεικνύεται και εκ του ότι δεν θά φιλοξενηθή ποτέ στην βιβλιοθήκη του Μαρσάλη, ή όποια—βιβλιοθήκη, πάντοτε—έντός των Απάντων του Σολωμού, των Παροιμιών του κ. Πολίτου και δύο τριών άλλων βιβλίων άκόμη, μόνον από άερολογήματα είνε παραγεμισμένη.

Νά επιανε τάχα ή εύχή την όποιαν θα έξεδήλωνε κανείς περί άφειρώσεως ενός τόμου της και διά την εργασία του κ. Γιαννοπούλου;

Νεθ' ύπολήψεως 'Αντίλαλος

Η ΕΚΚΑ. ΜΟΥΣΙΚΗ

Φίλε «Νουμά», Στην «Αθήνα» της Δευτέρας ε κ. Γιαννόπουλος ήμιλει και για την Βυζαντινή μας μουσική. Πάει καλά. Μα δεν νομίζεις τάχα πως ή μουσική αυτή, όπως είνε, δεν έχει την παραμικρή καλλιτεχνική ύπόστασι, ότι είνε τέλειον φωνητικό παραλήρημα και ότι «εύχης έργον» θά ήτανε να την ξεχάσουμε τη μουσική αυτή παιά; Τί διάβολο! 'Αν έχουμε σήμερα καντάδες στην έκκλησία μας, δεν φταίει βέβαια ή Ευρωπαϊκή μουσική, αλλά οι άξεστοί εκείνοι που άνέλαθαν να μελοποιήσουν τους ύμνους της έκκλησίας μας· δεν φταίμε όμως και μεις, σε κάθε περίστασι, που ζητάει ο κ. Γιαννόπουλος γι' αυτό έσα έσα να μάς καταντήση να έπιστρέψουμε τόσα χρόνια πίσω.

Έπειδή δεν έχω τά μέσα να φορέσω φορεσιά που να μου στέκη, πρέπει να βάλλω τουσλούκια; Τό ζήτημα λοιπόν νομίζω πως άλλωδώς πρέπει να θεθί.

Πάτριος

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Άνδρ. Ροδ. Την ίδια αγαθήν έντύπωσι έκμαε και σε μάς. Έπαρνελημμέως έγράψαμε ότι πρέπει να γίνη μία λιτική, κατ' πεντάλεπτα φυλλάδιον, έκδοσις των ποιημάτων του Σολωμού, γι' να κυκλοφορήσουν εύρύτατα, στις λαϊκές ιδίως τάξεις. Και ή εύχή μας, βλέπετε, έπιπτε, ή δέ λιτική έκδοσις άρχίζει προσεχώς. Ένα μόνον μάς φοβίζει. Μήπως ο έκδότης δεν δείξει τον ήπειτούμενον σεβασμόν στο έργον του Ποιητού και άρχίσει να ψαλιδίξη άνηλεώς και έμπορικώς τό βιβλίον, όπως γίνεται πάντοτε με τάς πεντάλεπτους λαϊκές έκδόσεις. Αυτό θά τό δούμε και θά τό πούμε εν καρφί.

— Το έδιχάσαμε και μεις κ. Ν. Π. Γεωργ. Έχετε δικιον και συμπανοούμεν πληρέστατα μεζή σας. Είνε πραγματικώς ήξιος όχι μόνον συγγραφετιών άλλλ και Πανελληνίου εύγνωμοσύνης ο «Ιπτικός Όμιλος» άφοδ άπεφάσισε να συστήση σχολήν διχ την έξγόνικασιν άμαξηλατιών, οι όποιοι άγύμναστοι και άδιδακτοι κατ' τό πλείστον τώρα, φιλοτεχνούν κάθε τόσο τά κλασσικοποιήδεντα από ρουτέρος δυστυχήματα.

— κ. Φιλαναγώστειν. Βόλων. Το δομα του κ. Παλαμά, ή «Τριτεύγενη», τυπόνεται, θά είνε δε έτοιμο

σ' ένα μήνα ή τό πολυ σ' ένύμιση. Πιθανόν ο κ. Παλαμάς κατόπιν να έκδώση εις τόμον τά Κριτικά και φιλολογικά άρθρα του, τά όποια είνε σκορπισμένα έδω κ' εκεί, εις έφημερίδας και περιοδικά.—κ. Μιχ. Μπλ. Βι αιλαν. Θά δημοσιευθόν και τ' άλλλ. Έυχαριστούμεν. 'Αν ήμπαρούσκατε να μάς έστέλινατε και τό άρθρο που δεν έκδημοσίευσε ή «Πατρίς»; — Έκυκλοφόρησε ισόλτως, κ. Πατριώτη, μία έκδοσις των ποιημάτων του Σολωμού, άσεβούτατη, όπως την έγγραμμικήσαν ήμπαρούσε δλ' οι λόγιοί μας, έπιμελής του κ. Μωρχίτου δικηγόρου και μέλους της Λιμ. Έπιτροπής Ζηκίου. Φαντασθήτε ότι κοντά εις όλα τάλλα έχει δημοσιευθή μέσα στις σελίδας της, πλάι δηλ. τα ποιήματα του Σολωμού, ή γνήσια και του τελευταίου μπουρδούση των γραμμάτων περί του μεγάλου ποιητού μας. Αυτό τά έγκλήματα δυστυχώς στην έποχήν μας δεν κολάζονται. Τί να γίνη!

— κ. Χρ. Ν. Σταμ. Δεν έχετε καθολοκληρίαν έκδοσκ. Και ο «Νουμάς» συμφωνεί μεζή σας. Δεν πρέπει όμως ότι δεν μάς άρέσει να τό θεωρούμεν και άπολύτως κακό. Θ' άρέσει σ' άλλους, θάρτεν στον Ίδιον ποιητήν και οι ποιηται είναι τόσον ιδιότροποι όστε πολλές φορές κοιτίζον τα γούστα τους μόνον τα έξυπραστού — κ. Πέτρ. Δρον. Όρισότατα. Θά δημοσιευθή τό φύλλον της Κυριακής.—κ. Όμ. Μακίκοκ. 'Ο κ. Κοσμάς μάς έδωκε τό ποίημά σας τό όποιον εύχαριστως δημοσιεύομεν έδω:

Σαν δώ κανένα κόμματο, να μου περνά ήπ' κοντά, πως τρέγουνε τα σάλια μου! χίνω καλήναι, χίνω καλήναι.

Και σαν μπουρδούσκ τον κυνηγό, ήμέσωσ στο μονότο, θέλει δε φάω βούδουλα, θέλει δε φάω κνοτό.

Τί να σας πω! ο ποδόγυρος με έχει μαγευμένο, να ξερετε πότες φορές και έξυλοφορτομένο!

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Περιεχόμενα του δου τεύχους της «Κριτικής». 'Ανοικταί έπιστολαί διά τό Βασ. Θεατρον — Οι ποιηται μας υπό του κ. Π. Νιρβάνη. Τό γλωσσικόν μας ζήτημα υπό του κ. Σ. Σταματιάδη. Ένα προσέμιν εις την μελέτην του κ. Σταματιάδη υπό του κ. Κ. Παλαμά.

— «Σολωμού βίος και έργον». Έξεδόθη εις κομψό στενόμακρο τεύχος εκ 16 σελίδων ή άμμεσα την όποιαν έκκαμε εις τον Λιτοπλαστικόν Σύλλογον Σπάρτης «ο Λιτοκούργος» την 9 Μαρτίου ε ε. ο συνεργάτης μας κ. Άγις Θέρος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΤΗΣ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Παντρέυτης, κόρη του παπά κ' εκλείταν τα παράθυρά σου, Περνώντας χθές εθούρωστα κ' έσκυφα κάτω τό κεφάλι. Μα πάλι ξαναγελασε τάχειλι μου, καλή μου, πάλι Σά σκέφτηκα ήρθάνοιγη πως πάντα άφίνεις τη καρδιά σου

Θύμιος Σόλκος

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Έκτίθεται εις τρίτην επαναληπτικην μειοδοτικην δημοπρασίαν ή κατασκευή ύδραυλικών εργασιών προς άρδευσιν του άλλους Κηφισίας.

Προσοραί ένσφράγιστοι συνοδευόμεναι υπό χρηματικēs έγγυήσεως κλπ. γίνονται δεκταί μέχρι την 20ην Άπριλίου ώραν 10ην π. μ. εν τοίς γραφείοις της Έταιρίας, ένθα είνιν έκτεθειμένοι και οι όροι των συμφωνιών.

Η δημοπρασία ένεργηθήσεται επί της βάσει των από 20 Μαρτίου 1884 και 16 Δεκεμβρίου Β. Διαταγμάτων.

Έν Αθήναις τη 13η Άπριλίου 1903 (Έκ του γραφείου των Σιδηροδρ. Αττικής)